

prof. dr hab. Łukasz Musiał
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
Wydział Neofilologii
Instytut Filologii Germańskiej

OPINIA NA TEMAT DOROBKU NAUKOWEGO, DYDAKTYCZNEGO
I ORGANIZACYJNEGO DR KATARZYNY NORKOWSKIEJ

Szczegółowa analiza przedstawionego dorobku naukowego pozwala jednoznacznie stwierdzić, że p. dr Katarzyna Norkowska rozwinęła na przestrzeni lat ponadprzeciętnie oryginalne instrumentarium badawcze, którego spójność i solidność znalazła swoje odzwierciedlenie w znaczących rezultatach badawczych, głównie w dwóch dziedzinach, w Autoreferacie Habilitantki zbiorczo określonych następująco: 1) „Gottfried Benn – życie, twórczość, recepcja” oraz „Literatura (wchodnio)niemiecka po roku 1989”. Nieco mniej uwagi dr Katarzyna Norkowska poświęcała twórczości takich autorów jak Elias Canetti, Siegfried Lenz czy Max Frisch, ale i w tym wypadku są to osiągnięcia niebagatelne, czego dowodzą przede wszystkim ważne teksty opublikowane w zagranicznych czasopismach literaturoznawczych, cieszących się ogromną renomą – jak na przykład „Text+Kritik”. Oprócz tego Habilitantka może się poszczycić publikacjami w innych polskich i zagranicznych periodykach, bez wyjątku renomowanych, jak choćby „Przegląd Zachodni”, „Zeitschrift für Germanistik”, „Oxford German Studies”. Publikacja w takich czasopismach jest dla każdego germanisty wspaniałym wyróżnieniem.

Ponadto dr Katarzyna Norkowska ma na swoim koncie wyróżniającą się poziomem naukowym monografię podoktorską („Ein vereinnahmter Klassiker? Das Goethe-Bild im Werk Gottfried Benns”, Dresden/Wrocław 2009), liczne rozdziały w monografiach naukowych, artykuły recenzyjne i członkostwo w redakcji naukowej monografii pt. „Sprache und Identität – philologische Einblicke” (Berlin 2016).

Warto wreszcie wspomnieć, że Habilitantka uczestniczyła w wielu konferencjach krajowych i zagranicznych, w pracach badawczych realizowanych w drodze konkursów krajowych; że jest członkinią czterech polskich i międzynarodowych organizacji i towarzystw naukowych; że wielokrotnie odbywała staże zagraniczne, finansowane przez tak znaczące instytucje jak na przykład niemiecka Fundacja im. Alexandra von Humboldta; że wykazuje się aktywnością organizacyjną w swojej macierzystej uczelni;

że jej dorobek dydaktyczny jest rozległy i znaczący. Brak większej aktywności daje się zaobserwować jedynie we współpracy z otoczeniem społecznym.

Za swoje główne osiągnięcie (wskazane jako podstawa wszczęcia procedury habilitacyjnej) dr Katarzyna Norkowska uznaje – całkiem słusznie – monografię zatytułowaną „Autobiographisches Schreiben nach 1989. Generationelle Verortung ostdeutscher Autorinnen und Autoren”, wydaną w roku 2021 w prestiżowym niemieckim wydawnictwie de Gruyter. Rozprawa ta stanowi podsumowanie wieloletnich, zakrojonych na dużą skalę badań Habilitantki nad szeroko pojętą niemieckojęzyczną literaturą autobiograficzną, powstałą po przełomie roku 1989. Uważna lektura monografii utwierdziła mnie w przekonaniu, że p. dr Katarzyna Norkowska to badaczka, dysponująca wiedzą rozległą, ugruntowaną i solidną, nie tylko w zakresie literaturoznawstwa, lecz także socjologii czy historii społecznej. Wiedza ta pozwala jej konsekwentnie prowadzić swój wywód naukowy, a następnie dochodzić do oryginalnych wniosków badawczych. Można by oczywiście tu i ówdzie polemizować z przedstawionymi przez Autorkę tezami; można by – w niektórych przypadkach – pokusić się o nieco odmienne interpretacje; można by wreszcie wyobrazić sobie użycie nieco innych metod badawczych. Wszystko to jednak nie zmienia faktu, że w zakresie wybranego przez siebie instrumentarium badawczego p. dr Katarzyna Norkowska prowadzi swój wywód wyjątkowo sprawnie i innowacyjnie, dowodząc tym samym, że z nadatkiem opanowała właściwe jej dziedzinie narzędzia badawcze. Chciałbym to podkreślić bardzo wyraźnie również dlatego, że autorki dwóch recenzji negatywnych, które przedstawiono na pierwszym etapie niniejszej procedury habilitacyjnej i od których dr Katarzyna Norkowska słusznie złożyła odwołanie, wykazały się w mojej opinii rażącymi nieumiejętnościami w zakresie recenzowania tego rodzaju wniosków; nieumiejętnościami, na które nie ma miejsca w tak poważnych procedurach jak przewód habilitacyjny. Istotne osiągnięcia Habilitantki w obszarze dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego od początku nie powinny budzić absolutnie żadnych wątpliwości.

*

Biorąc pod uwagę znaczące osiągnięcia naukowe dr Katarzyny Norkowskiej zwieńczone rozprawą pt. „Autobiographisches Schreiben nach 1989. Generationelle Verortung ostdeutscher Autorinnen und Autoren”, jak też wyróżniające się dokonania

w zakresie dydaktyki i organizacji nauki, stwierdzam, że **Habilitantka spełnia wszystkie wymagania ustawowe stawiane osobom, ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego. Wnioskuje zatem o dopuszczenie dr Katarzyny Norkowskiej do dalszych etapów w prowadzonym przewodzie habilitacyjnym.**

Zulcer Kunicki

Poznań, 28 marca 2024 r.